

РЕШЕНИЕ

№ 4057

гр. София, 16.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 07.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Христо Минев

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **3740** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 вр. чл. 144, ал. 1 вр. чл. 4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/:

Производството е образувано по жалба на [фирма], ЕИК по Булстат:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 1, представлявано от А. Х., чрез адвокат Б. П., САК, със съдебен и служебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 5 срещу Ревизионен акт /РА/ № СФР20-РД77-89/04.11.2020 г., издаден от органи по приходите, Дирекция „Ревизии и събиране на вземания“, Столична община, потвърден с Решение № СОА21-РД28-4/14.01.2021 г. на Кмет на Столична община, с който на жалбоподателя са установени задължения и лихви за просрочие върху тях в общ размер на 84 318.44 лв. – задължения за Данък за недвижими имоти /ДНИ/ - 16 135.60 лв., ведно със законната лихва в размер на 5 204.79 лв. и задължения за Такса битови отпадъци /ТБО/ - 48 973.43 лв., ведно със законната лихва в размер на 14 004.62 лв. за данъчен период от 01.01.2015 г. до 31.12.2019 г.

В жалбата са релевирани доводи за незаконосъобразност, немотивираност и необоснованост на оспорения административен акт. Твърденията са за неправилно приложение на материалния закон и за нарушаване на основните принципи по установяване на данъчни задължения, както и за допуснати съществени процесуални нарушения в административното производство. Подробни съображения са изложени в депозираната жалба.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен не се явява, представлява се

от адв. Н., който моли Съда да уважи жалбата по изложените в нея съображения, като отмени оспорения административен акт – РА № СФР20-РД77-89/04.11.2020 г. Претендира сторените по делото разноски и адвокатско възнаграждение.

Ответният административен орган – Кметът на Столична община, чрез процесуалния си представител юрисконсулт В., излага становище за неоснователност и недоказаност на жалбата, моли съда да я остави без уважение, като остави в сила оспорения административен акт, и да присъди в полза на Столична община следващото му юрисконсултско възнаграждение съобразно материалния интерес по делото. Отправя възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С РА № СФР20-РД77-89/04.11.2020 г., издаден от Е. К. К. – орган възложил ревизията, на длъжност Началник на отдел в Отдел „Ревизионен контрол“, Дирекция „Ревизии и събиране на вземания“, Столична община и Д. В. В. – ръководител на ревизията, на длъжност Главен инспектор в Отдел "Ревизионен контрол", Дирекция „Ревизии и събиране на вземания“, Столична община на жалбоподателя са установени задължения и лихви за просрочие върху тях в общ размер на 84 318.44 лв., от които за ДНИ – 16 135.60 лв., ведно със законната лихва в размер на 5 204.79 лв. и за ТБО – 48 973.43 лв., ведно със законната лихва в размер на 14 004.62 лв. за данъчен период от 01.01.2015 г. до 31.12.2019 г., дължими по отношение на собствени на дружеството нежилищни недвижими имоти, находящи се на територията на [населено място], подробно описани в РА.

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № СФР20-РД01-70/29.07.2020 г., издадена от Началник отдел „Ревизионен контрол“ Е. К., Столична община, Дирекция „Ревизии и събиране на вземания“, е възложена ревизия на жалбоподателя за установяване на задължения за Данък върху недвижимите имоти за периода от 01.01.2015 г. до 31.12.2019 г. и за Такса за битови отпадъци за периода от 01.01.2015 г. до 31.12.2019 г. Обект на ревизията са нежилищните имоти, притежавани от дружеството. ЗВР е връчена на 16.09.2020 г. упълномощено от управителя на ревизираното дружество лице /л.88-93/, като ревизията следва да завърши в срок до три месеца от връчване на ЗВР. За ревизиращи органи по приходите са определени: Д. В. В., на длъжност Главен инспектор – Ръководител ревизия и Т. М. Р. на длъжност Главен инспектор в същия отдел. Органът по възлагането е оправомощен с Разпореждане № СФР17ВК66-6131/13.11.2017 г. на Директор на Дирекция "Ревизии и събиране на вземания", Столична община (л.97).

За резултата от ревизионното производство е изготвен Ревизионен доклад /РД/ № СФР20-ТД26-364/07.10.2020 г., връчен на пълномощник на дружеството на 13.10.2020 г. (л.72-87). Срещу издадения РД от страна на дружеството-жалбоподател в законоустановения срок и на основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е депозирано възражение.

Ревизията приключва с Ревизионен акт № СФР20-РД77-89/04.11.2020 г., издаден от Е.

К. К., орган възложил ревизията, на длъжност Началник отдел на Отдел „Ревизионен контрол“, СО и Д. В. В., ръководител ревизията, на длъжност Главен инспектор, Отдел „Ревизионен контрол“, СО. РА е връчен на пълномощник на дружеството на 10.11.2020 г. (л.32-49).

За установяване материалната компетентност на органите, издали ЗВР и РА, са приложени Заповед № СОА16-РД09-718/07.04.2016 г., издадена от Кмет на Столична община, издадена на основание чл. 44, ал. 2 от ЗМСМА вр. чл. 4, ал. 3 и ал. 4 от ЗМДТ и чл. 8, ал. 5 от ДОПК, в която са определени за органи по приходите служителите и длъжностните лица от Дирекция "Ревизии и събиране на вземания", СО, имащи правата и задълженията на органи по приходите по отношение производството по установяване, обезпечаване, събиране и контрол на местните данъци и такса битови отпадъци, подробно изброени; Заповед № СОА16-РД15-10720/04.11.2016 г.; Заповед № СОА17-РД15-11170/01.11.2017 г., издадена от Кмет на Столична община; Заповед № СОА18-РД15-150/08.01.2018 г., издадена от Кмет на Столична община и Заповед № СОА18-РД15-4794/09.05.2018 г. и Заповед № СОА19-РД15-3334/15.03.2019 г. на Кмет на Столична община. На основание чл.112, ал.2, т. 1 от ДОПК и чл. 4, ал. 5 от ЗМДТ е издадено Разпореждане № СФР17ВК66-6131/13.11.2017 г., издадено от Директор на Дирекция „Ревизии и събиране на вземания“, СО, с което са определени поименно органи по приходите, които да упражняват компетентността по възлагане на проверки и ревизии за определяне и установяване задълженията за местни данъци и такса битови отпадъци, съгласно действащата нормативна уредба (л.94-99). Представена е и Заповед рег. № СОА-20-РД09-1072/15.01.2020 г. на Кмет на Столична община, издадена на основание чл. 44, ал. 2 от ЗМСМА вр. чл. 4, ал. 3 и ал. 4 от ЗМДТ и чл. 8, ал. 5 от ДОПК и Разпореждане с рег. № СФД20-ВК66-16/16.01.2020 г., издадено на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК и чл. 4, ал. 5 от ЗМДТ, издадено от Директор на Дирекция „Ревизии и събиране на вземания“, СО, с което са определени поименно органи по приходите, които да упражняват компетентността по възлагане на проверки и ревизии за определяне и установяване задълженията за местни данъци и такса битови отпадъци, съгласно действащата нормативна уредба /л.105-112/.

С Искане за представяне на документи и писмени обяснения с изх. № СФР20-ТД26-267/03.08.2019 г. от ревизираното дружество са изискани документи и съответно от негова страна са представени с отговор вх. № СФР20-ТД26-267/1/28.09.2018 г., както следва: обяснителна записка, извлечения от Счетоводна сметка 201 „Земя“, аналитични салда и оборотна ведомост на сметка 201 „Земя“, счетоводни баланси за 2015 г., 2016 г., 2017 г., 2018 г. и 2019 г., Нотариален акт № 164, том III, рег. № 4164, дело № 506/2006 г. от 28.04.2006 г., Декларации по чл. 23, ал. 1 от НОУМТЦУПСО, два броя скици за имоти № УПИ-III-1166, УПИ-IV-1166, УПИ-V-166, УПИ-VI-166 обединени в общ имот с идентификатор 68134.905.3227, имот № УПИ-II-1166 с идентификатор 68134.905.322, удостоверение за идентичност на имотите, оборотни ведомости за периода 2015 г. – 2019 г. и Главна книга на сметка 459 и дължими ДНИ и ТБО.

Изпратено е искане до Началник отдел „Общински приходи-Л.“, с изх. № СФР20-ВК66-416/03.08.2020 г. за предоставяне на информация за декларирания недвижим имот на територията на района. Получен е отговор с вх. № СФР20-ВК66-416/1/10.08.2020 г., с приложени към него: Декларация по чл. 17, ал. 1 от ЗМДТ, Декларация по чл. 14 от ЗМДТ, копие на нотариален акт, справки за размерите на данъчните оценки на недвижимите имоти за ревизирия период и

коэффициентите за тяхното определяне, копия на Декларации по чл. 23, ал. 1 от НОАМТЦУПСО.

Изискани са и са представени документи от Агенция по вписвания, от Дирекция „Общински приходи“, отдел „Общински приходи-Л.“, Столичен инспекторат и други структурни звена при Столична община. Извършените от органите по приходи процесуални действия и събраните в производството доказателства са подробно описани в РД и в РА.

Ревизията е установила, че ревизираното дружество е собственик на следните нежилищни недвижими имоти – Земи, находящи се на територията на [населено място], Район „Л.“, кв. 76, местност „В. ВЕЦ-С.“ по плана на [населено място], придобити с Нотариален акт № 164/28.04.2006 г., том III, рег. № 4164, дело № 506/2006 г., представляващи:

1. УПИ-III-1166, с площ от 580 кв.м.;
2. УПИ-IV-1166, с площ от 628 кв.м.;
3. УПИ-V-166, с площ от 720 кв.м.;
4. УПИ-VI-166, с площ от 870 кв.м.;
5. УПИ № II-1166, с площ от 560 кв.м.

За горепосочените имоти са подадени Декларация по отгм. чл. 17, ал. 1 от ЗМДТ с вх. № 09-00-09/419/05.07.2006 г., с която е декларирана земя с отчетна стойност в размер 1 721 130.40 лв. и Декларация по чл. 14 от ЗМДТ с вх. № 3290/30.06.2010 г. с декларирана земя с обща площ 2 638.00 кв.м. и същият размер на отчетна стойност. Открита е партида М., водена в Отдел „Общински приходи - Л.“. От предоставените от ревизираното лице счетоводни документи за 2015 г., за 2016 г., за 2017 г., за 2018 г. и за 2019 г. е констатирано на стр. 5 на РА, че земята е заведена в Счетоводна сметка 201 „Земя“.

При извършена съпоставка на отчетната стойност за имота в счетоводството на ревизираното дружество и декларираната отчетна стойност с цитираните декларации по чл. 17, ал. 1 и чл. 14 от ЗМДТ в ревизионното производство, разглежданите недвижими имоти са обложени съгласно декларираната отчетна стойност на поземления имот – 1 721 130 лв., за всеки един от ревизираните периоди 2015 г. – 2019 г. В хода на ревизията при тази съпоставка е установено още, че между декларираните имоти и данните в Имотния регистър – Служба по вписванията – С., че общата площ на недвижимите имоти е 3 358.00 кв.м., вместо декларираната площ от 2 638.00 кв.м., като в последната не е включено УПИ № V-166, с площ от 720 кв.м.

Установено е, че за ревизирания период от 2015 г. – 2019 г. данъчната оценка на поземления имот с местонахождение [населено място], Район „Л.“, местност „В. ВЕЦ-С.“ по плана на [населено място], кв. 76, целият с площ от 3 358.00 кв.м. е в размер на 159 169.20 лв.

В тази връзка и за целите на облагането с ДНИ в ревизията е взета за основа сумата от 1 721 130 лв., предвид действащата разпоредба на чл. 21, ал. 1 от ЗМДТ /обн. ДВ, бр. 95/2009 г., в сила от 01.01.2011 г./, която определя, че данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка, съгласно Приложение № 2, като данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл. 10, ал. 1 към 1 януари на годината, за която се дължи съгласно чл. 19, ал. 1 от ЗМДТ, както и съгласно чл. 15 от Наредбата за определяне на размера на местните данъци, приета от СОС с Решение № 83 по Протокол № 7 от 28.02.2008 г., където размерът на данъка върху недвижимите имоти

се определя в размер на 1.875 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот.

I. С обжалвания РА на дружеството са определени задължения за данък върху притежаваните от дружеството недвижими имоти.

Нежилищни недвижими имоти – Земи, находящи се на територията на [населено място], Район „Л.“, кв. 76, местност „В. ВЕЦ-С.“ по плана на [населено място], придобити с Нотариален акт № 164/28.04.2006 г., том III, рег. № 4164, дело № 506/2006 г., представляващи:

1. УПИ-III-1166, с площ от 580 кв.м.;
2. УПИ-IV-1166, с площ от 628 кв.м.;
3. УПИ-V-166, с площ от 720 кв.м.;
4. УПИ-VI-166, с площ от 870 кв.м.;
5. УПИ № II-1166, с площ от 560 кв.м.

Определените задължения за ДНИ за имота са изчислени по следния начин:

За 2015 г. ДНИ за имот партида М. – Земя: $1\,721\,130.00 \text{ лв.} \times 1.875\text{ ‰} = 3\,227.12 \text{ лв.};$

За 2016 г. ДНИ за имот партида М. – Земя: $1\,721\,130.00 \text{ лв.} \times 1.875\text{ ‰} = 3\,227.12 \text{ лв.};$

За 2017 г. ДНИ за имот партида М. – Земя: $1\,721\,130.00 \text{ лв.} \times 1.875\text{ ‰} = 3\,227.12 \text{ лв.};$

За 2018 г. ДНИ за имот партида М. – Земя: $1\,721\,130.00 \text{ лв.} \times 1.875\text{ ‰} = 3\,227.12 \text{ лв.};$

За 2019 г. ДНИ за имот партида М. – Земя: $1\,721\,130.00 \text{ лв.} \times 1.875\text{ ‰} = 3\,227.12 \text{ лв.}$

Или общо ДНИ за периода 2012 г. – 2016 г. – Главница в размер на 16 135.60 лв. и Лихви 5 079.29 лв.

Лихвите по дължимите суми за всеки един имот са изчислени към 04.11.2020 г.

II. С обжалвания РА на дружеството са определени задължения за такса за битови отпадъци за същите недвижими имоти.

Нежилищни недвижими имоти – Земи, находящи се на територията на [населено място], Район „Л.“, кв. 76, местност „В. ВЕЦ-С.“ по плана на [населено място], придобити с Нотариален акт № 164/28.04.2006 г., том III, рег. № 4164, дело № 506/2006 г., представляващи:

1. УПИ-III-1166, с площ от 580 кв.м.;
2. УПИ-IV-1166, с площ от 628 кв.м.;
3. УПИ-V-166, с площ от 720 кв.м.;
4. УПИ-VI-166, с площ от 870 кв.м.;
5. УПИ № II-1166, с площ от 560 кв.м.

За 2015 г. отчетната стойност на недвижимия имот е в размер на 1 721 130.40 лв. Съгласно Заповед № СО-РД-09-1841/30.10.2014 г. на Кмета на Столична община, издадена на основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ за 2015 г. за Район „Л.“, имотът попада в границите на организираното сметоизвозване на битови отпадъци. За този имот е подадена Декларация вх. № И.-2600-3033/18.11.2014 г. по чл. 23, ал. 1 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени по услуги, предоставяни от Столична община. Заявено е ползването на 1 брой съд с вместимост 1 100 литра и с кратност на извозване един път седмично. Съгласно Решение № 867/29.12.2014 г. на СОС за 2015 г. за нежилищни имоти на предприятия на основание чл. 23, ал. 3 и ал. 4 от НОАМТЦУПСО е определен размер на ТБО, включващ заплащането на следните услуги, предвидени в чл. 62, ал. 1 от ЗМДТ – размер на ТБО за един съд за една година при честота на извозване един път седмично – 1 340.00 лв. и за поддържане на чистота – 3.64 ‰.

За 2016 г. отчетната стойност на нежилищния недвижим имот е в размер на 1 721 130.40 лв.

Съгласно Заповед № СО-РД-09-1305/29.10.2015 г. на Кмета на Столична община, издадена на основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ за 2016 г. за Район „Л.“, имотът попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци. За имотът е подадена Декларация с вх. № И.-2600-5342/27.11.2015 г. по чл. 23, ал. 1 от НОАМТЦУПСО, като е заявено ползване на 1 брой съд с вместимост 1 100 л. и с кратност на извозване 1 път седмично. Съгласно Решение № 62/17.12.2015 г. на СОС за 2016 г. за нежилищни имоти на предприятия на основание чл. 23, ал. 3 и ал. 4 от НОАМТЦУПСО, е определен размер на ТБО, включващ заплащането на следните услуги, предвидени в чл. 62, ал. 1 от ЗМДТ – размер на ТБО за един съд за 1 година при честота на извозване един път седмично – 1 340.00 лв. и за поддържане на чистота – 3.7 %.

За 2017 г. отчетната стойност на недвижимият имот е в размер на 1 721 130.40 лв. Съгласно Заповед № СОА16-РД09-1339/31.10.2016 г. на Кмета на Столична община, издадена на основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ за 2017 г. за Район „Л.“, имотът попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци. За имотът е подадена Декларация с вх. № СФИ16-ГД26-6620/30.11.2016 г. по чл. 23, ал. 1 от НОАМТЦУПСО, като е заявено ползване на 1 брой съд с вместимост 1 100 л. и с кратност на извозване 1 път седмично. Съгласно Решение № 793/21.12.2017 г. на СОС за 2018 г. за нежилищни имоти на предприятия на основание чл. 23, ал. 3 и ал. 4 от НОАМТЦУПСО, е определен размер на ТБО, включващ заплащането на следните услуги, предвидени в чл. 62, ал. 1 от ЗМДТ – размер на ТБО за един съд за 1 година при честота на извозване един път седмично – 1 340.00 лв. и за поддържане на чистота – 4.0 %.

За 2018 г. отчетната стойност на недвижимият имот е в размер на 1 721 130.40 лв. Съгласно Заповед № СОА17-РД09-945/30.10.2017 г. на Кмета на Столична община, издадена на основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ за 2018 г. за Район „Л.“, имотът попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци. За имотът е подадена Декларация с вх. № СФИ17-ГД26-5813/28.11.2017 г. по чл. 23, ал. 1 от НОАМТЦУПСО, като е заявено ползване на 1 брой съд с вместимост 1 100 л. и с кратност на извозване 1 път седмично. Съгласно Решение № 793/21.12.2017 г. на СОС за 2018 г. за нежилищни имоти на предприятия на основание чл. 23, ал. 3 и ал. 4 от НОАМТЦУПСО, е определен размер на ТБО, включващ заплащането на следните услуги, предвидени в чл. 62, ал. 1 от ЗМДТ – размер на ТБО за един съд за 1 година при честота на извозване един път седмично – 1 340.00 лв. и за поддържане на чистота – 4.0 %.

За 2019 г. отчетната стойност на недвижимият имот е в размер на 1 721 130.40 лв. Съгласно Заповед № СОА18-РД09-1203/30.10.2017 г. на Кмета на Столична община, издадена на основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ за 2019 г. за Район „Л.“, имотът попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци. За имотът не е подадена Декларация по чл. 23, ал. 1 от НОАМТЦУПСО за промяна на реда за определяне на ТБО. Съгласно Решение № 857/20.12.2018 г. на СОС за 2019 г. за нежилищни имоти на предприятия на основание чл. 23, ал. 3 и ал. 4 от НОАМТЦУПСО, е определен размер на ТБО 10.00 % върху отчетната стойност на недвижимият имот, включващ заплащането на следните услуги, предвидени в чл. 62, ал. 1 от ЗМДТ – 3.6 % за сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци, 2.4 % за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения и 4.0 % за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване.

При прилагане на посочените промили ревизията е определила следните размери на ТБО:

За 2015 г. за имот партида М. – $1\,721\,130.40 \times 3.64\text{‰} + 1\,340.00 = 7\,604.91$ лв.;

За 2016 г. за имот партида М. – $1\,721\,130.40 \times 3.7\text{‰} + 1\,340.00 = 7\,708.18$ лв.;

За 2017 г. за имот партида М. – $1\,721\,130.40 \times 4.0\text{‰} + 1\,340.00 = 8\,224.52$ лв.;

За 2018 г. за имот партида М. – $1\,721\,130.40 \times 4.0\text{‰} + 1\,340.00 = 8\,224.52$ лв.;

За 2019 г. за имот партида М. – $1\,721\,130.40 \times 10.0\text{‰} = 17\,211.30$ лв. – 3.6 ‰ за сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци – 6 196.07 лв., 2.4 ‰ за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения – 4 130.71 лв. и 4.0 ‰ за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване – 6 884.52 лв.

Или ТБО за ревизирания период от 2015 г. до 2019 г. в общ размер главница – 48 973.43 лв. и лихви в общ размер – 13 623.72 лв.

Недоволно от така издадения РА, ревизираното лице е оспорило в цялост същия пред Кмета на СО. Изложило е мотиви, че РА е издаден в противоречие с материалноправните и процесуалноправните норми. С Решение СОА21-РД28-4/14.01.2021 г. на Кмет на Столична община, РА е потвърден в цялост като правилен и законосъобразен.

Решението на Кмета на Столична община е връчено на ревизираното дружество лице на 04.02.2021 г. (л.13). Жалбата срещу административния акт е депозирана до съда на 18.02.2021 г.

В хода на съдебното производство беше допусната съдебно-техническа експертиза, с вещо лице инж. Б. И. Т., която даде заключение по следните задачи, поставена от жалбоподателя:

1. Да се установи наличността или липсата на контейнери и при наличие на такива – разстоянието им спрямо имота на жалбоподателя, находящ се [жк], местност „В. ВЕЦ-С.“, местност „Сред ливаде“?;

2. Да се даде отговор в района, където е разположен имотът, дали е налице изградена общинска инфраструктура и ако такава е налице – къде е разположена най-близката улица спрямо имота?

Съдът ще коментира приетото и неоспорено експертно заключение в хода на съдебното производство при излагане на правните си изводи.

Към доказателствения материал по делото се приобщиха като **писмени доказателства**:

Представени от ответника:

1. С Молба от 02.06.2021 г., постановления за налагане на предварителни обезпечителни мерки /л.324-335/.

При така установената фактическа обстановка, Съдът достигна до следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Относно обжалването на актовете за установяване на публични общински вземания за ДНИ и ТБО е приложим редът по ДОПК. Оспореният РА е издаден именно по този ред, от служители на общинската администрация - Дирекция „Ревизии и събиране на вземания“, които са разполагали с правата и са имали задълженията на органи по приходите съгласно чл. 4, ал. 3 и ал. 4 от ЗМДТ и чл. 8, ал. 5 от ДОПК. Тъй като актът е издаден в производство по чл. 112-120 от ДОПК, решаващ административен орган при обжалването му по административен ред е Кметът на СО, на основание чл. 4, ал. 5 ЗМДТ вр. чл. 152, ал. 2 от ДОПК и този орган се явява и ответник в настоящото съдебно производство. В случая административният ред за обжалване на РА е изчерпан, като същият изрично е потвърден.

Потвърдителното решение на Кмета на СО е връчено на упълномощено от жалбоподателя лице на 04.02.2021 г. (л.13), а жалбата е подадена на 18.02.2021 г. (л.5), и при наличието на правен интерес, поради което същата е **процесуално допустима**.

Разгледана по същество, жалбата е *неоснователна*.

По силата на чл. 160, ал.2 от ДОПК, Съдът преценява законосъобразността и обосноваването на РА, както и валидността на акта, независимо дали са изрично релевирани доводи за нищожност на РА в обжалваната му част, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. За валидността на акта Съдът следи служебно и в тази връзка намира следното:

В хода на настоящето съдебно производство се установи, че в случая ревизията е първа по отношение на дружеството-жалбоподател. Съобразявайки горните факти, при извършената от настоящия съдебен състав служебна проверка относно материалната компетентност на органите, постановили оспорения ревизионен акт се установява, че същият не е издаден в нарушение на § 35 от ПЗР на ЗИД на ДОПК /в сила от 01.01.2013 г./ вр. чл. 4, ал. 1-5 и чл. 9б от ЗМДТ.

Ревизионното производство е започнало след изменението на ДОПК с ДВ, бр.82 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г. В оспорения пред Съда РА № СФР20-РД77-89/04.11.2020 г. изрично е записано, че същият е издаден на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК от Е. К. К., на длъжност Началник на Отдел „Ревизионен контрол“ – орган, възложил ревизията и Д. В. В., на длъжност Главен инспектор, ръководител на ревизията. Същите са определени с надлежна Заповед № СОА16-РД09-718/07.04.2016 г., издадена от Кмет на СО (л.94-99, л.105-112).

Съгласно чл. 118, ал. 1 от ДОПК вр. чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ, установяването на задълженията за данъци се извършва с РА от служителите на общинската администрация. Ревизионното производство се образува с издаването на ЗВР, а правомощията на орган по възлагане на ревизия по чл. 112, ал. 2 от ДОПК вр. чл. 4, ал. ал. 3 и 4 от ЗМДТ, възникват въз основа на изрично оправомощаване от Кмета на общината, което е доказано по делото. По тези съображения Съдът намира, че ревизионното производство е законосъобразно образувано, предвид издаването на ЗВР от компетентен орган по смисъла на чл. 112, ал. 2 от ДОПК вр. чл. 4, ал. 3 и ал. 4 от ЗМДТ.

ЗВР има предвиденото по чл. 113, ал. 1 от ДОПК вр. чл. 4, ал. 1-5 от ЗМДТ съдържание. РД съдържа подробни правни и фактически основания, както и опис на доказателствата към него, съответни на изискванията по чл. 117, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК за срока на издаването и съдържанието му. РД, ведно с допълнителните документи, доказателства и приложения е връчен упълномощено от ревизираното дружество лице на 13.10.2020 г., а именно в тридневния срок, уреден в нормата на чл. 117, ал. 4 от ДОПК. От ревизионната преписка се установява, че от страна на ревизираното лице не е депозирано възражение срещу издадения РД.

РА отговаря на изискванията за съдържание по чл. 120, ал. 1 от ДОПК, предвид препращането към мотивите на РД изцяло, издаден е в срока по 119, ал. 3 от същия кодекс. Нормата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК определя, че, ревизионният доклад е неразделна част от ревизионния акт, поради което фактическите и правни основания, посочени в доклада съставляват мотиви на ревизионния акт по смисъла на чл. 120, ал. 1, т. 5 ДОПК. Поради това липсата на мотиви в акта, при наличието на такива в ревизионния доклад, не представлява нарушение на изискванията за форма и съдържание по чл. 120, ал.1 ДОПК. Оспореният Ревизионен акт съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. Съдът не констатира съществени процесуални нарушения на административно-производствените правила, които да водят до нищожност. В тази насока е и константната съдебна практика на ВАС (Решение № 15779/20.11.2019 г., постановено по административно дело № 5676/2019 г. по описа на ВАС и др.)

Предвид гореизложеното, настоящият съдебен състав приема, че оспореният административен акт е постановен от материално компетентен орган с надлежно делегирани правомощия, властническото волеизявление е облечено в изискваната от закона форма и е постановено в рамките на преклузивния срок по чл. 109 от ДОПК, поради което Съдът

намира, че РА не е нищожен.

Критериите и основните принципи за определяне размера на ДНИ и ТБО по смисъла на чл. 1, ал. 1, т. 1 и чл. 6, ал. 1, б. "а" от ЗМДТ, са очертани в чл. 1, ал. 2 и ал. 3 и съответно чл. 7 и чл. 8 от закона, а конкретните правила за определянето и администрирането им са уредени с Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община, приета от СОС.

Основанията, редът и начинът на определяне на ДНИ се съдържат в нормите на Глава втора, раздел II ЗМДТ – чл. 10-28, а тези за определяне на ТБО - в нормите на Глава трета, раздел I ЗМДТ – чл. 62-64, чл. 66-69 и чл. 71. По силата на чл. 19, ал. 1 от закона данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти към 1 януари на годината, за която се дължи, а тя, според чл. 20, ал. 1 от същия закон, се определя от служител на общинската администрация по норми съгласно приложение № 2 в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването. Съгласно нормата на чл. 62 ЗМДТ, таксата се заплаща за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места, като размерът ѝ се определя по реда на чл. 66 от закона за всяка услуга поотделно - сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; чистота на териториите за обществено ползване.

По същество, както се посочи, жалбоподателят оспорва в цялост издадения РА, като излага доводи за неговата незаконосъобразност и необоснованост.

Не се спори между страните, че за целите на облагане по ЗМДТ като основа за имотите е взета за основа сумата от 1 721 130 лв., представляваща отчетната стойност, поради установени различия в декларирането, установени въз основа на съпоставка на декларираните имоти и данните от Имотен регистър – Служба по вписванията – С.. От тази съпоставка е установено, че общата площ на недвижимия имот е 3 358.00 кв.м., вместо декларираната площ от 2 638.00 кв.м., като в последната не е включено УПИ-V-166, с площ от 720 кв.м. Не се спори, че за периода 2015 г. – 2019 г. данъчната оценка на поземления имот с местонахождение – [населено място], Район „Л.“, местност „В. ВЕЦ-С.“ по плана на [населено място], кв. 76, целият с площ от 3 358.00 кв.м. е в размер на 159 169.20 лв. Отделно от това, не се спори и по отношение на това, че обложените имоти са подадени Декларации по чл. 14, ал. 1 и чл. 17, ал. 1 от ЗМДТ, подробно описани във фактическата част на настоящия съдебен акт.

Правилно и в съответствие със закона ревизиращият орган е базирал облагането на имотите върху отчетната им стойност. Взел е предвид всички относими законови критерии (вид на имота, местонахождение, площ, липса на водопровод, канализация, електрификация и улична мрежа, съобразил е коефициентите за инфраструктура, устройствена зона и застроеност), като е коментирал подробно всеки един от тях в РД. Б. размери на ТБО са били определени с решения на СОС за отделните години и за всяка услуга поотделно и законосъобразно са приложени от административния орган.

Правният спор по делото е свързан с материалната законосъобразност на определените задължения за ДНИ и ТБО.

Относно облагането с ДНИ: По отношение на определения ДНИ за недвижимия /поземлен/ имот, находящ с в [населено място], посочен във фактическата част на настоящия съдебен акт, Съдът намира изводите на органите по приходите за правилни и законосъобразни.

Данъчно задължените лица за ДНИ са определени в нормата на чл. 11 от ЗМДТ. Съгласно ал. 1 на цитираната норма, данъкът се дължи от собственика на имота. Разпоредбата на чл. 13 от ЗМДТ, предвижда, че данъкът се дължи независимо дали имотът се ползва или не. По силата на чл. 19, ал. 1 от ЗМДТ, данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл. 10, ал. 1 към 1 януари на годината, за която се дължи. Съгласно чл. 21 от ЗМДТ, Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията, каквито са и процесните имоти, е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно приложение № 2.

Дружеството-жалбоподател е собственик на недвижимия, поземлен имот и като такъв е задължено лице по смисъла на чл. 11, ал. 1 от ЗМДТ за данъка върху недвижимите имоти.

Безспорно в хода на съдебното производство се установи, че ревизиращите органи са изчислили данъчната оценка на недвижимия имот, предмет на ревизионното производство съгласно Приложение № 2 и законосъобразно е определена основата за неговото облагане на основание чл. 21, ал. 1 от ЗМДТ. Поради, което доводите за незаконосъобразност на РА и определения размер на ДНИ за недвижимия имот, Съдът намира за неоснователни. В тази връзка РА в тези части следва да бъде потвърден като правилен и законосъобразен.

От събраните по делото доказателства се установява, че към 01.01.2015 г. отчетната стойност на обект земя, собственост на [фирма] е в размер на:

Обект Земя с отчетна стойност за облагане в размер на 1 721 130.00 лв.

Към 01.01.2015 г. отчетната стойност на обект Земя е в размер на: обект Земя с отчетна стойност за облагане в размер на 1 721 130.00 лв.

Към 01.01.2016 г. отчетната стойност на обект Земя е в размер на: обект Земя с отчетна стойност за облагане в размер на 1 721 130.00 лв.

Към 01.01.2017 г. отчетната стойност на обект Земя е в размер на: обект Земя с отчетна стойност за облагане в размер на 1 721 130.00 лв.

Към 01.01.2018 г. отчетната стойност на обект Земя е в размер на: обект Земя с отчетна стойност за облагане в размер на 1 721 130.00 лв.

Към 01.01.2019 г. отчетната стойност на обект Земя е в размер на: обект Земя с отчетна стойност за облагане в размер на 1 721 130.00 лв.

За да се извърши преценка коя стойност ще бъде релевантна за определяне на данъчната оценка на имота, съобразно изискванията на чл. 21 от ЗМДТ, е необходимо да бъде установена стойността на обект – Земя и обект – Сграда, изчислени съобразно Приложение № 2 от ЗМДТ. В тази връзка, Съдът съобрази следното:

От събраните по делото доказателства се установява, че имотът е придобит на 28.04.2006 г., същият е заведен счетоводно за 2015 г., 2016 г., 2017 г., 2018 г. и 2019 г. в Счетоводна сметка 201 „Земи“. При извършена съпоставка на отчетната стойност за недвижимия имот в счетоводството на ревизираното дружество и отчетната стойност, посочена в Декларация по чл. 17 с вх. № 09-00-09/419/05.07.2006 г. и Декларация по чл. 14 с вх. № 3290/30.06.2010 г. по ЗМДТ, ревизиращите органи са посочили, че облагането на имота ще бъде въз основа на декларираната отчетна стойност. Както се посочи по-горе, при извършена съпоставка на декларираните имоти и данните от Имотен регистър – Служба по вписванията С. се установява, че общата площ на недвижимия имот е 3 358.00 кв.м., вместо декларираната площ 2 638.00 кв.м., като в декларираната обща площ не е включен УПИ-V-166, с площ от 720 кв.м. Според чл. 13, ал. 1 от Приложение 2 на ЗМДТ, данъчната оценка на земите в строителните граници, вилните зони, застроените дворове (застроени места извън строителните граници) и на земите извън строителните граници (без земеделските земи) се определя въз основа на базисната данъчна стойност за един квадратен метър, корекционни коефициенти, площта и данъчната стойност на подобренията по следната формула: $ДО = БС \times K_m \times K_n \times K_y \times K_z \times ПЗ + ДП$.

В хода на ревизията е прието, че коефициентите за определяне стойността на земята са следните:

БС: 1.0

K_m 63.2

K_n 0.75

K_y 1.00

K_z 1.00

ПЗ 3 358.00 кв.м

ДП 0.00

Общо: 16 135.60 лв.

Въз основа на направените изчисления, Съдът приема, че стойността на земята, изчислена по Приложение № 2 от ЗМДТ, е в размер на 159 169.20 лв. Съпоставката на същата с отчетната стойност на земята в размер на 1 721 130.00 лв., обуславя извода, че отчетната стойност е по-висока и по силата на чл. 21, ал. 1 от ЗМДТ, данъчната оценка на земята е в размер именно на 159 169.20 лв., както е приел ревизиращият екип. Следва да се отбележи, че данъчната оценка за земята е в размер на 159 169.20 лв., както за 2015 г., така и за 2016 г., 2017 г., 2018 г. и 2019 г., тъй като през този период не са настъпили нормативни изменения в начина на изчисляване на ДО по Приложение № 2, нито е имало промяна в декларираната отчетна стойност.

В тази връзка, Съдът намира, че ревизиращите орган правилно са определили ДО на поземления имот по реда на чл. 21, ал. 1 от ЗМДТ, а именно въз основа на по-високата отчетна стойност на същия, в размер на 1 721 130.00 лв.

За 2015 г. е установено в хода на ревизията, че отчетната стойност на земята е в размер на 1 721 130.00 лв. Оценката на земята по реда на Приложение 2 от ЗМДТ е в размер на 159 169.20 лв. Доколкото, съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗМДТ, данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка, съгласно П. 2 от ЗМДТ, Съдът приема, че за 2015 г., данъчната оценка на земята, представляваща поземлен имот, с местонахождение [населено място], Район „Л.“, местност „В. ВЕЦ-С.“ по плана на [населено място], кв. 76, целият с площ от 3 358.00 кв.м., се определя на база отчетната му стойност и е в размер на 1 721 130.00 лв. Аналогично е и положението относно дължимия ДНИ за 2016 г., 2017 г., 2018 г. и 2019 г. Размерът на дължимия данък, съгласно изчисленото в хода на ревизията, за всеки един от ревизираните периоди е 3 227.12 лв. При така установеното, Съдът намира, че същият е правилно и законосъобразно определен.

При така установеното, Съдът намира, че ДНИ за земя е правилно и законосъобразно определен в хода на ревизията. В заключение следва да се има предвид и че дружеството е декларирало съответните данни за притежавания от него имот по реда, уреден в ЗМДТ. С отделна декларация е декларирало отчетната стойност на земята, която е по-висока от данъчната оценка. Данъчната декларация има обвързващо действие за подалия я правен субект. По своята същност тя е частен писмен документ, подписан от лицето, сочено като неин издател, и като такъв го обвързва както поради наказателна отговорност, която носи за декларирането на неверни факти и обстоятелства, така и поради декларирането на неизгодни за него факти и обстоятелства, които водят до възникване на данъчно задължение. И в тази връзка неоснователни са така изложените в жалбата възражения. Следователно РА в тази му част следва да бъде потвърден като правилен и законосъобразен (в този смисъл Решение № 14256/22.12.2016 г., постановено по административно дело № 12227/2015 г. по описа на ВАС).

Относно облагането с ТБО, по делото не съществува спор относно предоставянето от общината на услугите по чл. 62 от ЗМДТ по събиране, извозване и обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населеното място, като имотите попадат в обхвата на територията, на която тези услуги се предоставят от СО. Естеството на ТБО като възнаграждение за извършени услуги предполага те да се предоставят, за да е дължима таксата.

Съдът намира възраженията, изложени в жалбата за неоснователни. Съображенията в тази насока са следните:

Нормата на чл. 8, ал. 5 от ЗМДТ предвижда, че общинският съвет с наредба определя реда, по който задължените лица могат да бъдат освобождавани от заплащане на съответната такса, когато те не ползват услугата през съответната година, а според ал. 6 общинският съвет може да освобождава отделни категории лица изцяло или частично от заплащане на отделни видове такси, като редът също се определя с наредба.

В изпълнение на законовата делегация Столичният общински съвет е приел Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична

община. В разпоредбата на чл.8 от нея е уредено, лицата, използващи услуга през годината или определен период от нея, се освобождават изцяло или частично от заплащане на съответната такса по ред, определен със същата наредба. Редът е регламентиран в текста на чл. 27 от посочената наредба, а именно: не се събира такса за услугата по сметосъбиране и сметоизвозване за имоти на граждани и предприятия, които няма да се ползват през цялата година и задълженото лице е подало декларация по образец за това обстоятелство в отделите „Местни данъци и такси“ на Дирекция ПАМДТ по местонахождение на имота. Декларацията се подава в срок от 1 ноември до 31 декември на предходната година.

Видно от представените в хода на ревизията и съдебното производство се установява, че от страна на дружеството-жалбоподател за ревизирания период от 2015 г. до 2018 г. са подадени Декларации по чл. 23, ал. 1 от НОАМТЦУПСО с посочен съд за събиране на отпадъци (П..2). Следователно от страна на ревизираното лице е декларирано, че недвижимият имот ще се ползва. Безспорно е, че имотът попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци, съгласно издадени от Кмет на СО: Заповед № СО-РД-09-1841/30.10.2014 г.; Заповед № СО15-РД-09-1305/29.01.2015 г.; Заповед № СОА16-РД09-1339/31.10.2016 г.; Заповед № СОА17-РД09-945/30.10.2017 г. и Заповед № СОА18-РД09-1203/30.10.2018 г. на основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ (подробно описани РД, РА). Установи се още, че между СО и Консорциум „Т. С. Център 1“ Д. е сключен договор за изпълнение на услугата „Сметосъбиране и сметоизвозване“ за периода 2015 г. – 2019 г., за Район „В.“, представени са и констативни протоколи по видове извършена дейност за всеки ревизиран период, както и фактури за извършените дейности от Консорциум „Т. С. Център 1“ Д..

Такса битови отпадъци по своята същност безспорно не е данък. Това означава, че таксата не се дължи единствено поради факта на правна връзка между задължения субект и разположен на територията на съответната община имот. Таксата за битови отпадъци е публично задължение, което задължените субекти дължат, когато общината им престира услуга. Под общото наименование такса за битови отпадъци законодателят е обединил четири различни по вид услуги, свързани с битовите отпадъци - сметосъбиране, сметоизвозване, обезвреждане, поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване. Всяка от тези четири услуги има свой собствен предмет и цел и именно поради това законодателят изрично е посочил в чл. 66, ал. 1 от ЗМДТ, че таксата се определя за всяка дейност, като е определил и необходимите за тази дейност разходи. Тъй като услугите са различни и няма законово изискване те да бъдат престирани едновременно, право на Кмета на общината е да прецени кои услуги, кога и с каква честота ще бъдат предоставяни. Освен това, тъй като услугите са различни по предмет и удовлетворяват различни потребности, различни са условията, при които се счита, че не се престират.

За да възникване задължение за такса за сметосъбиране и сметоизвозване, не е достатъчно общинският съвет да приеме решение за размера на таксата, а Кметът на общината да издаде заповед по чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ. Това са необходимите нормативни предпоставки за предоставяне на услугата. Необходимо е общината и фактически да е предоставила услугата сметосъбиране и сметоизвозване на конкретния правен субект по смисъла на чл. 64, ал. 1 от ЗМДТ. А това се доказва конкретно, като тежестта на доказване е на органа с оглед чл. 170, ал. 1 от ЗМДТ.

В случая е безспорно, че в представените от органа писмени доказателства за предоставяне на услугите е посочен изрично имота на дружеството-жалбоподател, но и начина на отчитане на извършените дейности - по улици и сектори, дава възможност надлежно да се установи предоставянето на услугите сметосъбиране, сметоизвозване и обезвреждане на битовите отпадъци по отношение на конкретния имот, както и предоставянето на услугата поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване по отношение на района, в който се намира имота на касатора. С оглед на това доводите на жалбоподателя в тази връзка са неоснователни

Количеството на битови отпадъци, събирани и извозвани от конкретния недвижим имот може да бъде определено по смисъла на чл. 67, ал. 1 от ЗМДТ, само когато за тази цел имотът е снабден със съдове за събиране и съхраняване, предназначени единствено за създаването в него отпадъци. Реалното количество на битовите отпадъци в този случай ще бъде равно на броя на съдовете, умножено с честотата на сметоизвозването. Когато в района, в който се намира имотът, е разположен съд за събиране и съхраняване на битови отпадъци от неопределен брой имоти, количеството на битови отпадъци от един имот не може да бъде определено и за всички имоти в района. ТБО се определя по правилата на чл. 67, ал. 2 от ЗМДТ. По делото се установи, че жалбоподателят е подал декларации с посочено ползване на един съд от 1 100 литра. Поради, което ТБО правилно е определена съобразно отчетната стойност на недвижимия имот – земя.

Тези факти и обстоятелства се установяват и от вещото лице по допуснатата СТЕ, което заключение не е оспорено от страните и е прието като вярно и безпротиворечиво. Съгласно заключението, най-близките контейнери до недвижимия имот са разположени на 560 м. Това, че имотът попада в зона на изграждащи се жилищни имоти, но не е налице изградена общинска инфраструктура не изключва дължимостта на ТБО, предвид издадените заповеди на Кмет на СО, че същият попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци. Установеното от вещото лице не може да опровергае констатациите на ревизиращите органи.

В заключение се налага изводът, че оспореният ревизионен акт е законосъобразен. Постановен е от компетентен административен орган, в резултат на правилно прилагане на относимите материалноправни норми, обсъдени по-горе, и при спазване на административнопроизводствените правила. Актът е обоснован и мотивиран. Това налага жалбата да бъде отхвърлена като недоказана и неоснователна.

С оглед изхода на делото с отхвърляне на жалбата, неоснователна се явява претенцията на оспорващата страна за присъждане на разноски. Основателно се явява и като такова следва да бъде уважено искането на административния орган за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Общият материален интерес по делото е размер на 84 318.44 лв. /ДНИ - 16 135.60 лв., ведно със законната лихва в размер на 5 204.79 лв. и ТБО - 48 973.43 лв., ведно със законната лихва в размер на 14 004.62 лв./ . Съобразно нормата на чл. 144 от АПК вр. чл. 78 от ГПК вр. чл. 8, ал. 1, т. 5 от Наредба № 1 от 09.07.2004 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, полагащото се на ответника юрисконсултско възнаграждение е в размер на 3 059.55 лв., което се възлага в тежест на оспорващата страна.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, I-во отделение, 74-ти състав на основание чл. 160, ал. 1, предложение последно и чл. 161, ал. 1, изречение трето от ДОПК,

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК по Булстат:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 1, представлявано от А. Х., чрез адвокат Б. П., САК, със съдебен и служебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 5 срещу Ревизионен акт № СФР20-РД77-89/04.11.2020 г., издаден от органи по приходите, Дирекция „Ревизии и събиране на вземания“, Столична община, потвърден с Решение № СОА21-РД28-4/14.01.2021 г. на Кмет на Столична община, с който на жалбоподателя са установени задължения и лихви за просрочие върху тях в общ размер на 84 318.44 лв. – задължения за Данък за недвижими имоти - 16 135.60 лв., ведно със законната лихва в размер на 5 204.79 лв. и задължения за

Такса битови отпадъци - 48 973.43 лв., ведно със законната лихва в размер на 14 004.62 лв. за данъчен период от 01.01.2015 г. до 31.12.2019 г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК по Булстат: 115855209 да заплати на Столична община, юрисконсултско възнаграждение в размер на 3 059.55 лв. /три хиляди петдесет и девет лева и 0.55 стотинки/.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред **Върховен административен съд на Република България** в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: